

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-270
(mr. R.J. Verschoof, voorzitter, drs. J.W. Janse, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, leden en
mr. G. Atasoy-Mähler, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 22 oktober 2015
Ingediend door : Consument
Tegen : ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen: de Bank
Datum uitspraak : 27 maart 2020
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Beleggingsverzekering gekoppeld aan een hypothecaire geldlening. Gesloten in 1999 bij ABN AMRO Levensverzekering N.V. Consument stelt dat Aangeslotene tegenover Consument bij de advisering en totstandkoming van de verzekering is tekortgeschoten in de op hem rustende zorg- en informatieplicht. Daarnaast verwijt Consument dat Aangeslotene heeft verzuimd om gedurende de looptijd van de verzekering en bij het aanpassen daarvan een juist en passend advies te geven. De klachten over de advisering en informatieverstrekking in de precontractuele fase en eventuele gebreken in de productdocumentatie zijn ongegrond. Aangeslotene was niet betrokken bij de advisering en totstandkoming en evenmin aanbieder van de verzekering. Wat betreft de zorgplicht en passende advisering tijdens de looptijd van de Verzekering, stelt de Commissie vast dat Aangeslotene in 2008 met Consument de verzekering heeft besproken. Consument heeft ervoor gekozen om het advies van Aangeslotene om over te stappen op een bankspaarproduct niet op te volgen. Met dit advies heeft Aangeslotene onvoldoende invulling gegeven aan zijn zorgplicht tegenover Consument. Het had op de weg van Aangeslotene gelegen op dat moment een alternatief advies te verstrekken. Aangeslotene dient de als gevolg daarvan geleden schade te vergoeden.

I. Procesverloop

I.1 De Commissie beslist met inachtneming van het Reglement Ombudsman en Geschillencommissie Financiële Dienstverlening zoals dat gold van 1 oktober 2014 tot 1 april 2017 (hierna: het Reglement) en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier met bijlagen;
- de brief van de Bank van 11 januari 2016, waarin hij verwijst naar het standpunt dat hij eerder in zijn interne klachtprocedure heeft ingenomen;
- de reactie (repliek) van Consument op het verweerschrift van de Bank;
- de reactie (dupliek) van de Bank;
- de reactie van Consument op de dupliek van de Bank;

- de reactie van Consument naar aanleiding van de uitspraken van de Commissie van Beroep financiële dienstverlening (“CvB”) en
- de brief van de Bank van 10 september 2019 met aanvullende informatie.

- 1.2 Partijen zijn in de gelegenheid gesteld om te reageren op vijf uitspraken van de CvB die de Geschillencommissie (hierna: de Commissie) richtinggevend heeft geacht voor de beoordeling van klachten over beleggingsverzekeringen. Deze uitspraken zijn bij partijen bekend en terug te vinden als: CvB 2017-023A, CvB 2017-035, CvB 2017-036, CvB 2017-043 en CvB 2018-019. Consument heeft een reactie ingediend. De Bank heeft een algemene reactie op de uitspraken ingediend, maar de Commissie geen toestemming verleend deze op te nemen in specifieke dossiers. De Commissie zal de reactie van de Bank daarom buiten beschouwing laten.
- 1.3 De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.
- 1.4 De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende, kort en zakelijk weergegeven, feiten:

- 2.1 Consument en zijn echtgenote hebben in 1998 een hypothecaire geldlening gesloten bij de Bank. Tegelijk werd door bemiddeling en advisering van een andere tussenpersoon dan de Bank een beleggingsverzekering (hierna: de Verzekering) afgesloten bij ABN AMRO Levensverzekering N.V. (hierna: de Verzekeraar) ter aflossing van (een deel) van de hypothecaire geldlening. De ingangsdatum van de Verzekering was 1 januari 1999 en de einddatum was gesteld op 1 januari 2019.
- 2.2 Bij de Verzekering was sprake van kapitaalopbouw op basis van beleggen. Bij deze Verzekering kwam het beleggingsrisico geheel voor rekening van Consument. Daarnaast was sprake van een overlijdensrisicodekking bij voortijdig (voor de einddatum) overlijden van één van de verzekerden. In dat geval zou €102.554,33 (HFL 226.000,00) dan wel, als dat hoger is, 110% van het belegd vermogen van de Verzekering worden uitgekeerd.
- 2.3 In de precontractuele fase dan wel bij of rond de totstandkoming van de Verzekering zijn de volgende stukken verstrekt:
- Offerte d.d. 12 november 1998, getekend op 22 november 1998 (hierna: de Offerte)
 - Aanvraagformulier Meegroeiverzekering d.d. 12 november 1998, getekend op 24 november 1998 (hierna: het Aanvraagformulier)

- Oorspronkelijk polisblad d.d. 14 september 1999 (hierna: de Polis)
- Algemene Voorwaarden Flexibele Levensverzekering AVFL-9703 (hierna: de Algemene Voorwaarden)
- Aanvullende Voorwaarden Meegroeiverzekering MGV-9705 (hierna: de Aanvullende Voorwaarden)

Deze stukken worden hierna gezamenlijk aangeduid als: de Productdocumentatie.

- 2.4 Op de Verzekering is de volgende regelgeving van toepassing:
- a. Regeling informatieverstrekking verzekeringnemers 1994 (Riav 1994)
 - b. Regeling informatieverstrekking verzekeringsnemers 1998 (Riav 1998)
 - c. Code Rendement en Risico 1998 (CRR 1998)

- 2.5 Op het Aanvraagformulier is onder meer het volgende vermeld:

“(…)

Spaardeel van de premie : 0,00%
Beleggingsdeel van de premie : 100,00%

Beleggingen en opbrengsten

Doelvermogen na 20 jaar: f 226.000,-

Prognoserendement beleggingen : 8,00%

Portefeuille model : Matig defensief

Fondskeuze beleggingsdeel

van de premie :

AA All In Fund ~~100% (100,00% v.d. totale premie)~~

Global Fund 50% *Netherlands Fund 50%*

De premie en looptijd zijn vast, het doelvermogen kan variëren afhankelijk van het daadwerkelijk gerealiseerde rendement.

“(…)

Ondergetekenden verklaren zich akkoord met toepasselijke voorwaarden, waarvan zij een exemplaar hebben ontvangen. (…)”

- 2.6 Op het Polisblad is onder meer het volgende vermeld:

“(…)

Ingangsdatum verzekering : 01-01-1999

Einddatum verzekering : 01-01-2019

“(…)

Premie : NLG 1.355,80 per maand van 01-01-1999 tot 01-07-2002
NLG 135,58 per maand van 01-07-2002 tot 01-01-2019

(...)

Investering: NLG 1.355,80 per maand van 01-01-1999 tot 01-07-2002
NLG 135,58 per maand van 01-07-2002 tot 01-01-2019

Voorwaarden: Algemene voorwaarden Flexibele Levensverzekering AVFL-9703
Aanvullende voorwaarden Meegroeiverzekering MGV-9705 (...)"

2.7 De Bank is vervolgens de tussenpersoon van Consument geworden. Consument heeft gedurende de looptijd van de Verzekering verschillende malen contact gehad met de Bank, waaronder drie adviesgesprekken die hebben plaatsgevonden in 2005, 2008 en 2010. Het adviesgesprek in 2005 vond plaats omdat Consument een verhoging van de hypothecaire geldlening wenste.

2.8 Op 7 april 2008 heeft de Bank een brief aan Consument gestuurd, waarin onder andere het volgende staat:

“De beurskoersen zijn ten opzichte van een aantal jaren geleden aanzienlijk gedaald. Deze lagere beurskoersen hebben onder meer tot gevolg dat het doelvermogen, dat u destijds heeft vastgesteld bij ongewijzigde voortzetting, naar verwachting niet meer bereikt kan worden. Aan het einde van de looptijd van uw hypotheek zult u dus minder vermogen hebben opgebouwd dan bij aanvang was verwacht en zult u minder kunnen aflossen dan u had beoogd.

(...)

Wij achten het van groot belang u van deze ontwikkeling en de gevolgen daarvan op de hoogte te stellen. Wij adviseren u graag in een gesprek over de mogelijkheden die u heeft om de financiering van uw woning aan genoemde omstandigheden aan te passen. Uw totale financiële situatie en eventueel gewijzigde persoonlijke financiële omstandigheden spelen daarbij een rol.”

2.9 Naar aanleiding van de brief van 7 april 2008 heeft op 15 juli 2008 een adviesgesprek bij de Bank plaatsgevonden. Tijdens dit gesprek zijn besproken: de (waarde)ontwikkeling van de Verzekering, de aan de Verzekering verbonden overlijdensrisicoverzekering en de mogelijkheid om over te stappen naar een (bank)spaarproduct. Consument heeft daarop besloten om zijn Verzekering niet aan te passen.

2.10 In 2010 hebben verschillende gesprekken plaatsgevonden tussen Consument en de Bank over aan te brengen wijzigingen op de Verzekering van Consument, in het bijzonder met betrekking tot de overlijdensrisicodekking.

2.11 Per brief van 28 december 2010 heeft de Bank aan Consument het volgende bevestigd:

“(...) Met ingang van 28 december 2010 hebben wij de overlijdensdekking voor u beide aangepast naar EUR 0,00. Het verzekerd percentage is 110% van de opgebouwde waarde. (...)”

2.12 In april 2013 heeft Verzekeraar Consument in het kader van de compensatieregeling geïnformeerd dat de in rekening gebrachte kosten over de gehele looptijd lager waren dan in de regeling was afgesproken en dat Consument daarom geen tegemoetkoming ontvangt voor de in rekening gebrachte kosten. Consument heeft wel een bedrag van € 1.482,63 ontvangen ter vergoeding van het zogenoemde hefboomeffect.

2.13 In 2015 heeft Consument de Verzekering afgekocht. De afkoopwaarde van € 31.100,35 is aan Consument uitgekeerd.

3. Vordering, klacht en verweer

Klacht, grondslag en vordering van de Consument

3.1 Consument vordert primair van de door hem begrote totale schade van € 70.000,00 een bedrag van € 20.000,00 van de Bank als schade veroorzaakt door onder meer het hefboomeffect. De begrote totale schade betreft, zoals de Commissie het begrijpt, de optelsom van het verschil tussen het doelkapitaal en het op einddatum volgens Consument mogelijk nog te verwachten eindkapitaal, als de Verzekering zou zijn voortgezet. Subsidiair vordert Consument een bedrag van € 7.000,00 bestaande uit het verschil tussen de ingelegde premie en de uitgekeerde afkoopwaarde.

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen. De Bank heeft Consument in de precontractuele fase en gedurende de looptijd van de Verzekering onvoldoende en te laat geïnformeerd over de kosten en de overlijdensrisicopremie van de Verzekering. De Bank zou Consument niet adequaat hebben geadviseerd over de risico's van het product, met name over de hefboomwerking. Daarnaast zou de Bank hebben verzuimd om gedurende de looptijd van de Verzekering en bij het aanpassen van de Verzekering een juist en passend advies te geven. Consument voert hiertoe de volgende argumenten aan:

- Consument is bij het aangaan van de Verzekering niet geïnformeerd over het hefboomeffect. Ook gedurende de looptijd van de Verzekering is hij hiervan niet eerder dan in 2009 op de hoogte gebracht.
- Het is Consument lange tijd onduidelijk geweest dat er kosten werden onttrokken aan de beleggingsportefeuille.
- Consument voert aan jaarlijks vragen te hebben gesteld, waaronder bij het verhogen van zijn hypotheek in 2005, waarbij telkens door de Bank werd gezegd dat hij zich geen zorgen hoefde te maken.

Volgens de berekeningen van Consument zou rond 2001 al duidelijk zijn geweest dat het doelkapitaal niet behaald zou worden. Consument zou hier pas vanaf 2007 voor zijn gewaarschuwd door de Bank.

- Consument zou door de Bank niet zijn gewezen op het ‘fata morgana’ effect en het crashrisico.
- Consument heeft in 2010 contact gehad met de Bank over het aanbrengen van wijzigingen in zijn Verzekering. Consument liet weten zijn levensverzekering uit de hypotheek te willen halen en de gehele inleg te willen aanwenden ter uitbreiding van de portefeuille. Consument was in de veronderstelling dat deze wijziging was aangebracht op zijn Verzekering. Desondanks zijn daarna nog kosten in rekening gebracht voor de overlijdensrisicodekking.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft zich samengevat als volgt verweerd:

- De Verzekering is in 1998 via de bemiddeling en advisering van een andere tussenpersoon dan de Bank tot stand gekomen. De Bank is pas na het afsluiten van de Verzekering als adviseur opgetreden en is dus niet verantwoordelijk voor de advisering over het afsluiten. De Bank gaat dan ook niet in op de vragen of Consument bij het afsluiten van de Verzekering voldoende is geïnformeerd over de aard en kenmerken van de Verzekering en of de Verzekering passend was.
- De Bank is niet de aanbieder van de Verzekering. Voor eventuele productgebreken of gebreken in het voorlichtings- en offertemateriaal is de Bank dan ook niet aansprakelijk te stellen.
- De Bank heeft Consument meermaals gesproken over de ontwikkeling van de Verzekering. De Bank heeft Consument bovendien jaarlijks geïnformeerd over de waardeontwikkeling van de Verzekering tot het moment dat de Verzekeraar Consument direct waardeoverzichten (Commissie de Ruiters-brieven) stuurde. Het had op de weg van Consument gelegen om contact op te nemen met de Bank voor advies en om eventuele maatregelen te treffen, als de waardeoverzichten Consument zorgen baarden.
- Ter zake de klacht van Consument dat de Bank Consument eerder had moeten informeren over het gegeven dat het doelkapitaal mogelijk niet gehaald zou worden en de Bank aangegeven zou hebben dat er geen aanleiding was tot ongerustheid, merkt de Bank op dat Consument in 2005 zijn financiering heeft verhoogd. Zoals Consument zelf ook aangeeft is de Verzekering destijds tijdens het adviesgesprek hierover ter sprake gekomen. Het is derhalve zeer aannemelijk dat de waardeontwikkeling van de Verzekering op dat moment is besproken. Consument geeft aan dat er destijds volgens de Bank geen aanleiding was tot ongerustheid. Hoewel de Bank nu niet kan vaststellen of hij dit inderdaad heeft aangegeven, merkt de Bank op dat het mogelijk is dat hij dit aan Consument heeft meegedeeld.

De Verzekering betreft immers een beleggingsverzekering. Dat in de eerste jaren de prognoses niet worden gehaald, betekent niet automatisch dat de Bank Consument had moeten adviseren de Verzekering aan te passen. Dit neemt niet weg dat Consument, als hij op dat moment geen vertrouwen meer had in het behalen van het doelkapitaal, ervoor had kunnen kiezen de Verzekering aan te passen.

- De Bank heeft in 2008 met Consument over de Verzekering gesproken en geadviseerd om over te stappen op een ander product. Consument heeft, terwijl hij op de hoogte was van de tegenvallende rendementen en de kosten van de Verzekering, ervoor gekozen om zijn Verzekering niet eerder dan in 2010 aan te passen. De Bank volgt dan ook niet de stelling van Consument dat, als de Bank Consument eerder had geïnformeerd over de kosten en de risico's van de Verzekering, Consument andere keuzes zou hebben gemaakt waardoor Consument nu in een voordeligere positie zou hebben verkeerd.
- Consument was gehouden om tot de afkoopdatum van de Verzekering premie voor overlijdensrisicodekking te blijven betalen. Immers, ook na wijziging van de Verzekering in 2010 beschikten Consument en zijn echtgenote nog steeds over een overlijdensrisicodekking.
- Ook als tot de conclusie gekomen zou kunnen worden dat de Bank Consument eerder en op indringende wijze had dienen te informeren over het achterblijven van de waardeontwikkeling en over het mogelijke hefboomeffect wat kan optreden in een dalende markt, kan niet worden toegekomen aan vergoeding van de door Consument gevorderde schade. Verzekeraar heeft immers in het kader van de compensatieregeling bekeken of de kostenlading van de Verzekering te hoog was en de conclusie getrokken dat dit niet het geval was. Wat het hefboomeffect betreft, is Consument hier reeds voor gecompenseerd door Verzekeraar. Voor een aanvullende vergoeding van de Bank is daarom geen plaats.
- De overige door Consument gevorderde schade is te wijten aan tegenvallende beleggingsopbrengsten. Het is een feit van algemene bekendheid dat beleggen risico's met zich meebrengt en dat deze risico's door de belegger zelf dienen te worden gedragen.

Voor zover nodig zal de Commissie bij de Beoordeling nog op de stellingen van partijen ingaan.

4. Beoordeling

Passende advisering en informatieverstrekking in de precontractuele fase

- 4.1 Consument voert aan dat hij niet op de hoogte was van de kosten van de Verzekering, waaronder de overlijdensrisicopremie en het daaraan verbonden hefboom- en inteereffect.

Voor zover aangenomen kan worden dat Consument klaagt dat er geen wils-overeenstemming was over de kosten en dat hij bij het aangaan van de Verzekering niet op de hoogte zou zijn gebracht van de risico's van het product, waaronder de hefboomwerking, oordeelt de Commissie als volgt. De Commissie stelt vast dat uit de stukken blijkt dat de Bank niet betrokken was bij de advisering en de totstandkoming van de Verzekering en evenmin de aanbieder van de Verzekering was. Van eventuele fouten die toen zijn gemaakt kan de Bank geen verwijt worden gemaakt. De klachten van Consument over de advisering en informatieverstrekking in de precontractuele fase en eventuele gebreken in de Product-documentatie zijn daarom ongegrond.

- 4.2 De Commissie komt hierna alleen toe aan de beoordeling van de klacht van Consument die gaat over de periode dat de Bank als tussenpersoon van Consument optrad.

Zorgplicht en passende advisering tijdens de looptijd van de Verzekering

- 4.3 Ter beoordeling ligt de verhouding tussen Consument en de Bank als tussenpersoon. De overeenkomst tussen Consument en de Bank is een overeenkomst van opdracht in de zin van artikel 7:400 BW en volgende. Op de Bank rust de zorgplicht jegens Consument als opdrachtgever. Dit brengt mee dat de Bank dient te handelen als een deskundig tussenpersoon bij de uitvoering van advieswerkzaamheden, overeenkomstig hetgeen van een redelijk handelend en redelijk bekwaam tussenpersoon mag worden verwacht (HR 10 januari 2003, NJ 2003, 375, r.o. 3.4.1). Als uitgangspunt geldt dat van een redelijk handelend tussenpersoon mag worden verwacht dat hij beschikt over de nodige deskundigheid en vakkennis, dat hij de financiële belangen van zijn cliënten naar bewust weten en kunnen behartigt en dat hij zorgvuldigheid betracht in de advisering. Ten slotte is van belang de mate van zorg die de tussenpersoon tegenover zijn cliënt in acht moet nemen. Dit is eveneens afhankelijk van de kennis en ervaring die deze cliënt heeft en de mate waarin de tussenpersoon de cliënt op grond daarvan bekend mag veronderstellen met de kenmerken van het product waarover hij adviseert.
- 4.4 Heeft de Bank voldaan aan zijn zorgplicht gedurende de looptijd van de Verzekering? De Commissie stelt vast dat partijen het erover eens zijn dat Consument jaarlijks is geïnformeerd over de voor de Verzekering in rekening gebrachte kosten, de overlijdensrisicopremie en de waardeontwikkeling en dat er daarnaast in 2005, 2008 en 2010 gesprekken over de Verzekering hebben plaatsgevonden. Hoewel niet duidelijk is wat tijdens het gesprek in 2005 precies is besproken, staat vast dat de Verzekering aan bod is gekomen. De Bank zou hebben aangegeven dat er op dat moment geen reden tot ongerustheid zou zijn. Gelet hierop is het aannemelijk dat de waardeontwikkeling van de Verzekering ook ter sprake is gekomen. De Verzekering is niet aangepast.

- 4.5 De Commissie stelt vast dat in 2008 is gesproken over de (waarde)ontwikkeling van de Verzekering, de met de leeftijd oplopende premies overlijdensrisicodekking en het inteereffect. Volgens Consument heeft de Bank hem in 2008 geadviseerd om over te stappen op een bankspaarproduct. Consument heeft er toen voor gekozen om het advies van De Bank niet op te volgen, omdat zijn maandlasten hiermee veel hoger zouden worden. De Bank heeft niet weersproken dat zij dit advies in 2008 heeft verstrekt aan Consument. Verder is niet gesteld of gebleken dat de Bank Consument hiernaast (of hierna, nadat bleek dat Consument niet wenste over te stappen op een bankspaarproduct) nog ander advies heeft verstrekt, tenminste niet eerder dan medio 2010. De Commissie gaat hierna daarom uit van deze feiten.
- 4.6 Het was de keuze van Consument om in 2008 niet over te stappen naar een ander product. Het beleggingsrisico komt dan (ook na deze datum) voor zijn rekening, maar naar het oordeel van de Commissie had het advies van de Bank daar op dat moment niet mogen ophouden. Uit het waardeoverzicht over 2007 blijkt dat het voor Consument niet meer mogelijk was om zijn doelkapitaal te behalen. Uit de door de Commissie ontvangen waardeoverzichten blijkt verder dat de premies overlijdensrisicodekking vanaf 2005 sterk aan het toenemen waren en dat in 2007 deze premie inmiddels gelijk was aan de inlegpremie. Bovendien heeft de Bank geadviseerd uit te stappen toen de Verzekering een op dat moment laagste waarde ooit had bereikt. De Commissie vindt het daarom begrijpelijk dat Consument dit advies destijds niet heeft opgevolgd. In dat kader had de Bank Consument vervolgens een alternatief advies moeten verstrekken. Uit de waardeoverzichten blijkt duidelijk dat het inteereffect zich voordeed. Het had dan ook op weg van de Bank gelegen om Consument te adviseren om wijzigingen aan te brengen in zijn overlijdensrisicodekking zonder de mogelijkheid kwijt te raken om van een eventueel koersherstel te profiteren. Een aanpassing van de overlijdensrisicodekking naar 100% van het belegd vermogen van de Verzekering, zou tot gevolg hebben gehad dat geen overlijdensrisicopremie meer werd ingehouden in de Verzekering en dat de Verzekering had kunnen renderen. Uit de door de Commissie ontvangen correspondentie blijkt duidelijk dat Consument hiervoor in ieder geval in 2010 openstond. De Commissie gaat ervan uit dat deze wens in 2008 niet anders was geweest, want ook toen was het inteereffect al duidelijk zichtbaar. Dit blijkt uit het waardeoverzicht over 2007, waarin staat dat Consument in 2007 € 738,36 aan premie voor zijn Verzekering had betaald en de kosten over dat jaar € 796,26 bedroegen waaronder een overlijdensrisicopremie van € 724,62. Daarnaast blijkt uit de voorbeeldkapitalen die in het waardeoverzicht over 2007 staan opgenomen dat het eindkapitaal van de Verzekering bij een pessimistisch rendement zodanig laag zou zijn (namelijk € 1.432,99), dat de Verzekering zijn betekenis zou verliezen. Gelet op het voorgaande is de Commissie van oordeel dat de Bank in zijn advisering in 2008 onvoldoende invulling heeft gegeven aan zijn zorgplicht tegenover Consument en de door Consument hierdoor geleden schade dient te vergoeden.

Wel dient de schade te worden verlaagd met de hefboomvergoeding van € 1.482,63 die Consument met betrekking tot de overlijdensrisicoverzekering heeft ontvangen. De Commissie komt hierdoor niet toe aan de beoordeling van de klacht van Consument over de advisering door de Bank in 2010.

- 4.7 Consument verwijt de Bank verder dat hij niet is geweest op het fata morgana effect. Gelet op het feit dat Consument niet nader onderbouwt wat hij daarmee bedoelt en in hoeverre de Bank hierin tekort zou zijn geschoten, zal de Commissie niet nader op dit punt ingaan.

Schade

- 4.8 In overweging 4.6 is vastgesteld dat de Bank niet heeft voldaan aan zijn zorgplicht tegenover Consument. De Commissie vindt het voldoende aannemelijk dat Consument, als hij in 2008 passend was geadviseerd om de overlijdensrisicodekking binnen de Verzekering aan te passen, dit advies zou hebben opgevolgd. De door de Bank te vergoeden schade bestaat dan uit de in de Verzekering ingehouden overlijdensrisicopremie vanaf de datum van het door de Bank verstrekte advies in 2008, vermeerderd met het gederfde rendement over die ingehouden overlijdensrisicopremie vanaf de datum waarop deze telkens aan de waarde is onttrokken tot aan de afkoopdatum van de Verzekering. Het aldus vastgestelde bedrag dient te worden verlaagd met de hefboomvergoeding van € 1.482,63 die Consument heeft ontvangen.

5. Beslissing

De Bank dient binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, de overeenkomstig het bepaalde in overweging 4.8 berekende schadevergoeding aan Consument te betalen.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek als en tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 46 van het Reglement.